

EXPOZITIA

Corneliu SOFRONIE

Pictorul suprarealist M.N. Gogomeride al V-lea hot rî s fac vernisajul noii sale expozitii în or selul s u natal. Oficialit tile orasului s-au simtit extrem de onorate de propunerea pictorului si au luat toate m surile de rigoare pentru ca acest eveniment s se desf soare în bune conditiuni.

Sosi si ziua expozitiei. Sala plin ! Vizitatorii se plimbau prin sal de la un tablou la altul, unii pricepând câte ceva, atât cât s nu poat spune c au venit degeaba, altii, majoritatea, neîn elegând mai nimic... Faptul acesta n-ar fi avut nici o important , ar fi trecut chiar neobservat, dac dintr-odat nu s-ar fi petrecut un lucru uluitor...

Din unul din tablourile expuse (tabloul reprezentând trei linii dispuse dezordonat) coborî un cal pur sânge, salut asistenta printr-un nechezat lung, îl linse pe fat pe autorul tablourilor, si, înainte de a iesi pe una din usile din dos, se opri la caietul de impresii asupra expozitiei unde not c pictura reprezentând portretul s u este iesit din comun, având o valoare exceptional , care-l situeaz pe autor printre primii zece pictori ai lumii. (Idea îi veni dup ce lu cunostint despre topul celor mai bogati oameni din lume. Atunci în mintea calului încoliti ideea de a face si el un top al celor mai s raci, categorie în care îi încadra si pe pictori.)

În clipa în care calul iesi pe us , vizitatorii, eliberati de spaim , d dur buzna peste autor:

- Domnule pictor, întreb cineva, noi suntem vii sau suntem morti?

- Nu vezi, drag , c suntem vii, de ce dracu' mai întrebi? îl apostrof sotia.

- Nu v sup rati, cum ati înv at calul s scrie? se interes o profesoar care preda la o scoal de handicapati mintal.

- Cu r bdare! r spuse pictorul... Cu infinit r bdare!

- Dar calul e viu sau e mort? întreb din nou cel care sp rsesse gheata întreb rilor...

- Idiotule! Esti obsedat! Nu l-ai auzit cum necheaz ? argument sotia.

- Cum ati reusit sa faceti calul sa mearga in doua picioare? se interes un ortoped...
- Folosind tehnicile medicinei neconventionale... in pictura !
- Bine, bine... dar cum i-ati dat viata ? Adica, m-ntelegeti ce vreau sa spun... cum l-ati transformat din pictura in cal... un cal care merge... care paste iarba ...
- Cum l-ati transformat din natura moarta in natura vie? adug un altul, un individ evident cu pretentii de intelectual.
- Prin metode de tip woodoo. De fapt, printr-o idee! I muri pictorul...
- Nu va suparati... aceasta este chiar o expozitie sau suntem la circ?
- Depinde cum vreti sa-o luati. Unii se considera la o expozitie, alii, dimpotriv, la circ...
- Dar dumneavoastra cine sunteti, domnule pictor? intreb un ofiter SRI.
- Bineinteles sunt fiul tatului si al mamei mele!
- Si sunteti viu sau mort? intreb din nou individul obsedat de aceasta idee.
- E bine, totusi, sa va lasati cu o dilema : "Dubito ergo cogito, cogito ergo sum!"
- De ce nu pictati si dumneavoastra lucruri care sa ramana ? intreb unul cu pretentii de critic de arta .
- Vor ramana!
- Pe cum sa ramana cand deja a iesit pe usa ?
- A plecat spre Olimp!

...Si vizitatorii au parsit sala in care fusese organizat expozitia, aproape caciati. Oriunde vedeau o linie pe un perete se temeau sa nu rarasca din ea un cal sau un taur, vreun hipopotam ori mai cine stie ce...

In expozitie mai ramase doar pictorul si una din oficialitatile locale. Cea mai importanta ...

- De ce, domnule, ii zise acesta in cele din urma pictorului, aproape plangand, de ce te-ai nescutit in orasul nostru? Marcar un metru mai incolo si scapam de toate belelele... Atata, un metru... i pleca bolborosind... Ce-o sa scrie ziarele, ce-o sa mai rade de noi opozitia... ce-o sa mai zica stia ca -s incompetent...